

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 11C/8/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510206419
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3510206419.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa Cetelem Slovensko, a.s. so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO 35 787 783, právne zastúpený JUDr. Marekom Czompolym, advokátom so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti odporkyni 2/ E. K., občan Slovenskej republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, o zaplatenie 3.923,51 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 500,- Eur sa zastavuje.

II. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 916,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne:

- zo sumy 1.480,40 Eur od 01.12.2009 do 14.12.2009
- zo sumy 1.445,40 Eur od 15.12.2009 do 13.01.2010
- zo sumy 1.410,40 Eur od 14.01.2010 do 15.02.2010
- zo sumy 1.375,40 Eur od 16.02.2010 do 15.03.2010
- zo sumy 1.340,40 Eur od 16.03.2010 do 14.04.2010
- zo sumy 1.305,40 Eur od 15.04.2010 do 13.05.2010
- zo sumy 1.270,40 Eur od 14.05.2010 do 14.05.2010
- zo sumy 1.216,88 Eur od 15.05.2010 do 14.06.2010
- zo sumy 1.191,88 Eur od 15.06.2010 do 13.07.2010
- zo sumy 1.166,88 Eur od 14.07.2010 do 13.08.2010
- zo sumy 1.141,88 Eur od 14.08.2010 do 13.09.2010
- zo sumy 1.116,88 Eur od 14.09.2010 do 13.10.2010
- zo sumy 1.091,88 Eur od 14.10.2010 do 15.11.2010
- zo sumy 1.066,88 Eur od 16.11.2010 do 13.12.2010
- zo sumy 1.041,88 Eur od 14.12.2010 do 13.01.2011
- zo sumy 1.016,88 Eur od 14.01.2011 do 14.02.2011
- zo sumy 991,88 Eur od 15.02.2011 do 14.03.2011
- zo sumy 966,88 Eur od 15.03.2011 do 13.06.2011
- zo sumy 941,88 Eur od 14.06.2011 do 13.07.2011
- zo sumy 916,88 Eur od 14.07.2011 do zaplatenia,

a to všetko formou splátok vo výške 50,- Eur mesačne vždy do 25.dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXXX, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie :

Podaným návrhom sa navrhovateľ pôvodne domáhal zaplata 3.923,51 Eur a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 4.550,56 Eur od 01.12.2009 do 14.12.2009, zo sumy 4.480,56 Eur od 15.12.2009 do 13.01.2010, zo sumy 4.410,56 Eur od 14.01.2010 do 15.02.2010, zo sumy 4.340,56 Eur od 16.02.2010 do 15.03.2010, zo sumy 4.270,56 Eur od 16.03.2010 do 14.04.2010, zo sumy 4.200,56 Eur od 15.04.2010 do 13.05.2010, zo sumy 4.130,56 Eur od 14.05.2010 do 14.05.2010, zo sumy 4.023,51 Eur od 15.05.2010 do 14.06.2010, zo sumy 3.973,51 Eur od 15.06.2010 do 13.07.2010 a zo sumy 3.923,51 Eur od 14.07.2010 do zaplata a náhradu trov konania, pričom splnenie žiadal navrhovateľ spoločne a nerozdielne od odporkyne 2/, tak aj od jej ex-manžela odporcu 1/. Platobným rozkazom č. k. 3Ro/548/2010-27 zo dňa 10.11.2010 súd žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovel a odporcom uložil povinnosť zaplatiť žalobou uplatnenú pohľadávku v celom rozsahu spoločne a nerozdielne. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.08.2011 proti odporcovi 1/, a preto súd následne rozhodoval o povinnosti odporkyne 2/. Žalobný návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že odporcovia uzatvorili s navrhovateľom zmluvu o úvere dňa 26.07.2007, na základe ktorej im navrhovateľ poskytol úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý sa zaviazali splácať v 72 mesačných splátkach po 3.255,- Sk. So splácaním splátok sa odporcovia dostali do omeškania, čo bolo následne dôvodom odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa a vzniku nároku na vrátenie nesplatených istiny. Napriek čiastočným splátkam odporcovia dlh nesplatili a navrhovateľov dlh voči nim v čase podania návrhu predstavoval pôvodne žalovanú istinu s príslušenstvom. V priebehu konania bol dlh ešte čiastočne splnený, a to vo výške 500,- Eur, preto vzal navrhovateľ návrh v tejto časti a v príslušnom úroku z omeškania pred začatím pojednávania späť.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.03.2012, č. k. 11C/8/2011-93, bolo rozhodnuté tak, že odporkyňa 2/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi 3.423,51 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.550,56 Eur od 01.12.2009 do 14.12.2009 (15,70 Eur), zo sumy 4.480,56 Eur od 15.12.2009 do 13.01.2010 (33,14 Eur), zo sumy 4.410,56 Eur od 14.01.2010 do 15.02.2010 (35,88 Eur), zo sumy 4.340,56 Eur od 16.02.2010 do 15.03.2010 (29,96 Eur), zo sumy 4.270,56 Eur od 16.03.2010 do 14.04.2010 (31,59 Eur), zo sumy 4.200,56 Eur od 15.04.2010 do 13.05.2010 (30,03 Eur), zo sumy 4.130,56 Eur od 14.05.2010 do 14.05.2010 (1,01 Eur), zo sumy 4.023,51 Eur od 15.05.2010 do 14.06.2010 (30,75 Eur), zo sumy 3.973,51 Eur od 15.06.2010 do 13.07.2010 (28,41 Eur), zo sumy 3.923,51 Eur od 14.07.2010 do 13.08.2010 (29,99 Eur), zo sumy 3.873,51 Eur od 14.08.2010 do 13.09.2010 (29,60 Eur), zo sumy 3.823,51 Eur od 14.09.2010 do 13.10.2010 (28,28 Eur), zo sumy 3.773,51 Eur od 14.10.2010 do 15.11.2010 (30,70 Eur), zo sumy 3.723,51 Eur od 16.11.2010 do 13.12.2010 (25,70 Eur), zo sumy 3.673,51 Eur od 14.12.2010 do 13.01.2011 (28,07 Eur), zo sumy 3.623,51 Eur od 14.01.2011 do 14.02.2011 (28,59 Eur), zo sumy 3.573,51 Eur od 15.02.2011 do 14.03.2011 (24,67 Eur), zo sumy 3.523,51 Eur od 15.03.2011 do 13.06.2011 (79,06 Eur), zo sumy 3.473,51 Eur od 14.06.2011 do 13.07.2011 (25,69 Eur), zo sumy 3.423,51 Eur od 14.07.2011 do zaplata. Vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené. Odporkyňa 2/ bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania a umožnené splniť povinnosť v súdom určených splátkach. Proti predmetnému rozsudku podala odporkyňa 2/ odvolanie v zákonnej lehote.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/114/2012-108 zo dňa 29.10.2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolací súd považoval za dôvodnú námietku odvolateľky o absencii úvah v odôvodnení napadnutého rozsudku, na základe ktorých okresný súd dospel k výške dlhu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa javí, že okresný súd vychádzal najmä zo špecifikácie spotrebiteľského úveru, predloženej navrhovateľom. V uvedenej špecifikácii sa uvádza, že navrhovateľ uplatňuje zaplata sumy 3.923,51 Eur, ktorá ku dňu 20.07.2010 pozostáva zo sumy 183,46 Eur (dlžné mesačné splátky so splatnosťou do odstúpenia od úverovej zmluvy), a sumy 3.740,05 Eur (úverová istina zo zvyšných splátok po odstúpení od úverovej zmluvy). Podľa uvedenej špecifikácie odporca (H. K.) ku dňu 20.07.2010 uhradil sumu 2.695,35 Eur, ktorá bola použitá na úhradu dohodnutých úrokov, zmluvných pokút, poplatkov a časti úverovej istiny. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku

nevyplýva, že by okresný súd skúmal konkrétny rozsah uhradených úrokov, zmluvných pokút, poplatkov a konkrétnej časti úverovej istiny z hľadiska ich súladu s príslušnými ustanoveniami, zameranými na ochranu spotrebiteľa, z ktorého dôvodu je nepreskúmateľná správnosť výroku napadnutého rozsudku vo veci samej, ktorým bolo vyhovené návrhu. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa sa javí byť sporný aj zmluvne dohodnutý poplatok za správu úveru, ktorý mal byť súčasťou pravidelných mesačných splátok. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Preto podľa § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom vzhľadom na nadväznosť výroku o čiastočnom zastavení konania ("Vo zvyšku sa konanie zastavuje") z hľadiska jeho vykonateľnosti na výrok, ktorým bolo vyhovené návrhu, bol odvolací súd povinný zrušiť aj výrok o takto výrokom rozsudku vymedzenom čiastočnom zastavení konania. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu znovu rozhodnúť o čiastočnom späťvzátí návrhu navrhovateľom. Následne bude jeho úlohou ustáliť, či v prejednávanej veci ide o spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť odporcov, z akého právneho titulu, teda na základe akého konkrétneho zákonného ustanovenia alebo konkrétnej dohody, z ktorého dôvodu bude potrebné doplniť dokazovanie za účelom podrobného objasnenia okolností uzavretia zmluvy, vôle účastníkov a právnych účinkov konania účastníkov. Až následne bude možné vyvodiť právne závery o pasívnej legitímácii odporkyne 2/ v prejednávanej veci. V prípade odôvodneného záveru o existencii pasívnej legitímácii odporkyne 2/ bude nevyhnutné zistiť, v akom rozsahu je návrh navrhovateľa v súlade s ustanoveniami zameranými na ochranu spotrebiteľa, za ktorým účelom bude nevyhnutné zistiť a preveriť opodstatnenosť výšky navrhovateľom deklarovaných uhradených úrokov za úver, zmluvných pokút, poplatkov, úverovej listiny a následne určiť výšku nesplateného dlhu. V prípade vyhovena návrhu len voči odporkyne 2/ a za situácie, že okresný súd dospeje k záveru o neexistencii nerozlučného spoločenstva odporcov podľa § 91 ods. 2 O.s.p., bude potrebné vo výroku rozsudku vyjadriť, že ide o spoločný a nerozdielny záväzok odporkyne 2/ k povinnosti odporcu 1/, určenej konkrétnym právoplatným platobným rozkazom.

Súd postupoval podľa § 212 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a preto nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania.

S poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ dňa 26.01.2012 pred otvorením pojednávania upravil svoj návrh tak, že zobral späť návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 500,- Eur a žiadal konanie v predmetnej časti zastaviť. Späťvzatie odôvodnil tým, že po podaní žalobného návrhu došlo k zaplateniu časti nároku.

Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (§ 96 ods. 1 O.s.p.)

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. (§96 ods. 3 O.s.p.)

V zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. a s poukazom na navrhovateľom podaný návrh, súd konanie zastavil v časti špecifikovanej vo výrokovej časti v bode I. tohto rozsudku.

Počas konania došlo dňa 18.04.2013 uznesením Okresného súdu X. H. X. Y. č. k. XXC/XXX/XXXX-XX k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo dňom 20.11.2008, nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva odporcu 1/ a odporkyne 2/.

Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že medzi účastníkmi, a tiež v žalobnom návrhu označenom odporcom 1/ existoval právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Nebolo sporné, že odporcovia úver riadne nesplácali a vznikol im tak voči navrhovateľovi dlh. Keďže vznikol uvedený dlh obom odporcom, mal navrhovateľ právo pred rozhodnutím o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov požadovať jeho zaplatenie od ktoréhokoľvek z nich tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O povinnosti odporcu 1/ bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu X. H. X. Y. č. k. 3Ro/548/2010-27 zo dňa 10.11.2010, proti ktorému odporca nepodal v zákonnej lehote odpor. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči odporcovi 1/ dňom

17.08.2011, a preto súd pristúpil k opätovnému rozhodnutiu len o žalobnom návrhu vo vzťahu k odporkyňi 2/.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí požiadali o ospravedlnenie neúčasti a vyjadrili súhlas, aby bolo pojednávanie vykonané bez ich prítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadrením navrhovateľa a odporkyne 2/, výpisu z obchodného registra, zmluvy o poskytnutí úveru, odstúpenia od zmluvy, špecifikácie spotrebiteľského úveru, výpisov z účtov, sadzovníka poplatkov, dokladov preukazujúce vykonané splátky, potvrdenia o odfinancovaní a o prijatých platbách a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, ktorá má v predmete svojej činnosti o.i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, odporkyňa je fyzická osoba, nepodnikateľ. Odporkyňa potvrdila výšku vyplateného úveru, ako aj výšku uhradených splátok. Potvrdila, že v priebehu troch rokov sa vykonávali splátky na úver, avšak od momentu, kedy bol podaný žalobný návrh, ona už splátky neplatí. Bolo to aj z toho dôvodu, že po rozvoze manželstva jej boli do osobnej starostlivosti zverené dve maloleté deti, ako aj z dôvodu, že bola ochotná a schopná uhradiť iba jednu polovicu, a to v zmysle dohodnutého zmiernu v rámci konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Momentálne vzhľadom na svoje osobné pomery nie je schopná zaplatiť uplatnený naraz, a preto požiadala o povolenie splátok vo výške 50,- Eur mesačne.

Odporkyňa a navrhovateľ uzavreli dňa 19.07.2007 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi 1/ a odporkyňi 2/ vo výške 4.979,09 Eur formou jednorazového financovania. Výška úroku bola dohodnutá v hodnote 13,88 % mesačne. Výška mesačnej splátky bola 107,05 Eur, so splatnosťou k 15. kalendárnemu mesiacu, pričom splatnosť prvej splátky bola do 15.08.2007. Z dôvodu neplnenia si povinností odporcami navrhovateľ odstúpil od zmluvy s účinnosťou ku dňu 01.12.2009. V zmluve o úvere bolo RPMN stanovené v hodnote 17,75 %, určený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 3.000,- Sk (99,58 Eur) a poistenie vo výške 50,- Sk (1.66 Eur) mesačne.

Z výpisu z účtu, z potvrdenia o odfinancovaní a zo zhodných tvrdení mal súd za preukázané, že odporcovia vyčerpali celkovo sumu 4.979,09 Eur.

Z prehľadu o prijatých platbách a zhodných tvrdení mal súd za preukázané, že odporcovia uhradili za obdobie od 15.08.2007 do 14.09.2009 splátky vo výške 1.878,29 Eur a vo výške 1.267,05 Eur - dňa 16.10.2009 sumu 70,- Eur, dňa 13.11.2009 sumu 70,- Eur, dňa 14.12.2009 sumu 70,- Eur, dňa 13.01.2010 sumu 70,- Eur, dňa 15.02.2010 sumu 70,- Eur, dňa 15.03.2010 sumu 70,- Eur, dňa 15.04.2010 sumu 70,- Eur, dňa 13.05.2010 sumu 70,- Eur, dňa 14.05.2010 sumu 107,05 Eur, dňa 14.06.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.07.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.08.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.09.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.10.2010 sumu 50,- Eur, dňa 15.11.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.12.2010 sumu 50,- Eur, dňa 13.01.2011 sumu 50,- Eur, dňa 14.02.2011 sumu 50,- Eur, dňa 14.03.2011 sumu 50,- Eur, dňa 13.06.2011 sumu 50,- Eur a dňa 13.07.2011 sumu 50,- Eur. Celkovo bolo v splátkach zaplatené 3.145,34 Eur.

Podľa kontrolného výpočtu bola zistená hodnota RPMN vo výške 18,17 %.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu používať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. , zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.; pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.; od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako vzťah založený podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý vznikol nie podpisom právneho úkonu v ktorom žiadal odporca o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ale až poskytnutím peňažných prostriedkov.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 Občianskeho zákonníka, odstúpenie od zmluvy § 48 Občianskeho zákonníka, úpravu vád podľa § 499 Občianskeho zákonníka a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Aj keď predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda v danom prípade záväzkový vzťah medzi účastníkmi spadá do kategórie absolútneho obchodu (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), nemá táto skutočnosť za následok, že sa na predmetný právny vzťah nebudú aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda aj zhora citované ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa s dôrazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc zo zásady subsidiarity Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporkyňou ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V predmetnej zmluve o úvere však absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch spája právo navrhovateľa ako dodávateľa požadovať späť len poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov a povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. Tu potom navrhovateľ nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie. V danom prípade zmluve chýbajú najmä náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. i), j), k) zákona 258/2001 Z.z.. Pre absenciu týchto náležitostí zmluva je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver poskytnutý bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z.. Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporkyňa povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru zodpovedajúca rozsahu po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a započítaní doteraz zaplatených splátok, a preto súd uložil odporkyňa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 916,88 Eur (poskytnutý úver vo výške 4.979,09 Eur - zaplatená časť úveru vo výške 3.145,34 Eur /2).

Keďže odporkyňa riadne a včas nevrátila poskytnuté finančné prostriedky, vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 1 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo súm špecifikovaných vo výroku rozsudku, ktoré boli určené s poukazom na jednotlivé zaplatené splátky, na zaplatenie ktorých súd odporkyňa zaviazal, keďže povinnosti vyplývajúce zo zmluvy si v celom rozsahu nespĺnila. Súd odporkyňa v súlade s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. s poukazom na jej osobné a majetkové pomery povolil zaplatiť uloženú povinnosť v splátkach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, pričom súd odporkyňa náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila (pomer úspechu navrhovateľa 26,78 % k pomeru úspechu odporkyne 73,22 %).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.